

en halv linje, så hvad er der galt ved det? Og massetilstrømninger kommer altså i tilfælde af krigstilfælde. Det kan jeg nævne mange eksempler på, nemlig bl.a. Kosovo og Jugoslavien. Vi kan faktisk ikke nævne eksempler på andet.

Så mon ikke fru Anne Baastrup skulle være lidt mindre sensibel og lidt mindre selvretfærdig og være lidt langsommere til at anklage andre for at have beskidte tanker. Jeg stod her og nævnte udtrykkeligt to eksempler, hvor jeg synes, det var et problem at have andre regler end EU, nemlig situationen, hvor Danmark ikke er med i et gensidigt forpligtende samarbejde om fordeling af byrden, og hvor vi derfor står med en alt for stor byrde selv. Og så nævnte jeg bl.a. til ære for fru Anne Baastrup også den anden situation, hvor Danmark måske ved at køre sit eget løb fuldstændig unddrager sig at tage sin del af byrden. Så kan det da ikke siges mere afbalanceret.

Så vil jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen – og det var derfor, jeg bad om ordet – at det, som hun nu sagde fra talerstolen, ikke er det, der står i forslaget. Hvis hun mener det, hun sagde fra talerstolen, så skulle forslaget have heddet, at Det Radikale Venstre opfordrer regeringen til at indgå en parallelaftale med EU, således at vi kan blive en del af det fælles system til modtagelse af massetilstrømninger, som EU har vedtaget. Sådant skulle det have lydt, og ikke som det, der står her.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte, at Danmark i situationer med massetilstrømning fra et krigsområde, hvor folk er forfulgt på grund af krigen og risikerer liv og førlighed osv., er forpligtet til at behandle deres eventuelle ansøgning om asyl efter gældende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg håber ikke, det er sådan, at ministeren er så firkantet, at fordi jeg ikke lige præcis har formuleret beslutningsforslaget på den måde, ministeren synes, det skal formuleres på, så kan regeringen ikke støtte det.

Som jeg hører ministeren, er ministeren interesseret i, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser, selv om vi har et forbehold med hensyn til indre og retlige anliggender. Det har lige præcis været forslagsstillernes ærinde på det her område. Jeg er helt parat til at ændre

overskriften, hvis man kan gøre det f.eks. i forbindelse med udvalgsbehandlingen – fuldstændig parat. Og hvis det betyder, at ministeren og regeringen dermed støtter det forslag, som Det Radikale Venstre og SF har lagt frem, så er jeg selvfølgelig taknemlig.

Det er intentionerne i forslaget, der er det afgørende. Og så vidt jeg kan forstå, er vi altså enige om intentionerne: at vi skal have fælles regler på det her område.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Forslaget har i bemærkningerne som sit erklærede formål at undgå særlove. Det vil jeg godt knytte et par principielle betragtninger til.

Det er jo næsten for let at indlede med at sige, at hvis der er nogen, der ved noget om særlove, så er det De Radikale, der har stået for fremsættelsen af de to særlove, vi har haft i Folketinget i nyere tid, nemlig palæstinenserloven og Tvindloven.

Man henviser til de tidligere særlige love for bosniere og for flygtninge fra Kosovo. Det kan ikke sammenlignes, det var ikke særlove. Det var lovgivning for særlige situationer, for særlige grupper i en særlig situation, der, når de var i den situation, netop blev behandlet ens. Derved adskilte de sig netop fra palæstinenserloven og fra Tvindloven.

I øvrigt er særlove karakteriseret ved, at man som regel her i Folketinget er gået ind og har blandet sig i den udøvende magt og i den dømmende magt. Det var præcis, hvad man gjorde med palæstinenserloven, hvor man blandede sig i den udøvende magt, og i Tvindloven, hvor man blandede sig i den dømmende magts område, og derfor blev den lov erklæret grundlovsstridig. Det er særlove.

Kl. 14.15

Jeg tror ikke på, at man opnår de formål, som forslagsstillerne ønsker, med et særligt kapitel i udlændingeloven. Vi tror ikke på, at det nogen sinde bliver muligt i alle detaljer at kunne lovgive med hensyn til rettigheder for alle de grupper, der kommer her til landet. Det kan jeg i hvert fald tale med om af erfaring vedrørende den første jugoslaverlov.

For vi troede jo, at krigen ville vare kort. Det gjorde den desværre ikke. Derfor opstod der hele tiden nye situationer, hvor vi udvidede de krigsramtes rettigheder i Danmark. Det var ri-